

ВІЧНИЙ СКАРБ

ПОКАЯННЯ

«Як би не було важко, не можна робити те, чого робити не можна».

О. Лисичний

«Кожен наш крок Небо оцінює не за тим, яке враження він справляє зовні, а за його внутрішніми мотивами».

«Бог ніколи не провадить Своїх дітей інакше, ніж вибрали б вони самі, якби могли бачити кінець від початку та розпізнати славний задум, котрий вони виконують як Його співпрацівники».

«Життя, прожите лише для себе, подібне до спожитого врожаю. Воно зникає, але не намножується. Людина може зібрати для себе все можливе; вона може жити, думати, планувати для своїх потреб. Але її життя минає, і вона залишається ні з чим. Закон самодогодження – це закон самознищення».

Е. Уайт

«Небо відшкодує втрати, пережиті заради його придбання. Але ніщо не відшкодує втраченого НЕБА...»

«Починай свій день з молитви. Бесіда з Богом – це океан, у якому тонуть проблеми дня».

шляху. Ось що таке справжнє покаяння в біблійному розумінні цього слова.

Кожен з нас грішний. Існують гріхи, які ми ненавидимо в інших й ігноруємо в собі. У кожного з нас є улюблений гріх. Про нього може ніхто не знати – тільки ми й Бог. У мене теж був такий гріх. Я грішив, сповідував цей гріх і просив Господа звільнити мене від нього. Проте минав час, і я повертався до цього гріха знову й знову. Мені здавалося, що Бог не може мені пробачити. Справжнє покаяння – це не просто визнання того, що ми згрішили, не просто благання про прощення. Це поворот, який відбувається в нашому розумі. Переживши істинне покаяння, ми відчуваємо огиду до свого гріха.

Чи може людина сама по-справжньому покаятися? Невже без Бога, без Святого Духа це неможливо (див. Римл. 2:4)? Раніше я ніяк не міг збагнути. Мені не раз доводилося просити вибачення за свої провини перед батьками, друзями. Я визнавав свою провину й каюся... Утім, пізніше усвідомив: змінити моє ставлення до гріха – мені не під силу. Я не можу зненавидіти гріх, він – частина мого єства. Закон егоїзму прописаний у кожній клітині мого тіла, у моїй свідомості. Я і гріх – це єдине ціле. Тому зненавидіти гріх – означає зненавидіти самого себе, а я себе дуже люблю. Тож покаятися можна тільки з Божою допомогою. Цей поворот ми самі зробити не в змозі. Бог робить його всередині нас.

У Слові Божому сказано: **«Бог підняв Його [Ісуса Христа] Своєю правцею як Князя і Спасителя, щоб дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів» (Дії 5:31).** Тож від Кого походить покаяння? Від Бога. Коли і як ми можемо його отримати? Бог чує прохання Своїх дітей у будь-який час, варто лише звернутися до Нього в щирій молитві. Не бійтеся зізнатися Йому в тому, що у вас є улюблений гріх. Він і так знає про нього. Господу відомо все, але Він чекає від нас цього визнання. Для правдивого покаяння нам необхідно усвідомити своє безсилля. Ми повинні визнати, що самі нічого не можемо змінити, і благати Бога дати нам відразу до гріха й сили для боротьби з ним. Господь, знаючи нашу щирість, змінить думки, дасть нам дух покаяння – і ми звільнимся від колись улюбленого, а тепер ненависного нам гріха. Ми всім єством прагнути-мемо виконувати Божу волю.

Просити вибачення й каятися у своїх провинах, нічого не змінюючи, можна дуже довго – усе життя. Та якщо людина, борючись із гріхом, вважає за краще померти, ніж жити з ним, і кличе про допомогу до Бога, Він звільняє її від пут гріха й змінює її життя.

Зусиллям волі ми можемо змінити свою поведінку, але змінити потік думок ми не в змозі.

Кожен з нас не раз спостерігав за течією річки. Що ми можемо зробити, щоб змінити течію? Нічого. Для цього необхідна надприродна сила. Щоб змінити напрям наших думок, теж потрібна надприродна сила. Цією силою нас може наділити тільки Ісус Христос.

Коли ми розмірковуємо про Його любов, коли дивимося на Голгофу й розуміємо, що Він помер не просто за чийсь, а за мої гріхи, і приймаємо Його як особистого Спасителя, тоді ми починаємо відчувати ненависть до гріха, бо Сам Господь помер через нас. Під впливом Святого Духа наше сумління починає прокидатися.

Коли я навчався в льотному училищі, ми, курсанти, під час виконання навчальних польотів мали дотримуватися суворих правил. Ми вже літали самостійно, без інструктора. Усі добре знали, як потрібно злітати, але молода кров да-лася взнаки... Кожен хотів показати себе. Деякі починали «геройствувати», і це було досить небезпечно.

Одного разу я теж підняв у повітря машину, порушивши правила. А коли посадив літак на землю, думав лише про те, чи дістанеться мені від інструктора. Він підійшов до мене й дуже спокійним тоном сказав: «Через те що ти так вчинив, мене залишають на вихідні в таборі, і я не побачу своєї сім'ї». Мені стало соромно. Краще б він мене вдарив! Настали вихідні. Щоразу, бачачи, що він на самоті сидить на лавці, я мучився через докори сумління. Того дня я дав собі слово: більше так не робитиму. Я не хотів, щоб через мене страждали інші.

Якби ми частіше розмірковували про життя й подвиг Христа, порівнювали себе з Ним і розуміли, що Він помер за нас і через нас, то ми ще більше би просили в Бога про відразу до гріха, щоб ніхто через нас не постраждав.

Дехто з нас вважає, що живе правильно й не робить аморальних вчинків, що йому нема в чому каятися. Та якщо ці люди порівнюють себе з Ісусом, то побачать гріховність своїх сердець. Кожен наш добрий вчинок часто опоганений корисливими спонуканнями й ворожим ставленням до Бога. Дивлячись на Христа, ми відчуватимемо огиду до самих себе.

Якщо ви усвідомлюєте свою гріховність, якщо вам дошкуляють ваші гріхи, не чекайте часу, коли станете кращими. Прийдіть до Христа такими, якими ви є. Які б важкі не були ваші гріхи, прийдіть до Ісуса з покаянням. Моліться словами псалмиста Давида: «Випробуй, Боже, мене, – і пізнай моє серце, дослідуй Ти мене, – і пізнай мої думки, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попровадь!» (Псал. 139:23, 24).

Андрій Бабенцов

БЛАГОСЛОВИТИ ВОРОГА

Що найбільше в наші дні цінує людина, цивілізована, оточена всіма благами науки та техніки? Мабуть, здоров'я. Питання здоров'я, нестаріння та невмирання – актуальні запити сучасності. Найсвітліші голови та найвидатніші інтелекти працюють над проблемою продовження нашого тлінного існування. Проголошені цінності людського життя та свободи особистості – головні надбання нашої епохи.

Однак не все залежить від досягнень у сфері медицини чи геронтології – науки, що вивчає причини старіння й шукає способи боротьби з ними. Існують й інші чинники, що заважають оволодіти цими цінностями цілком і назавжди. Один з таких – нездоланна войовничість *homo sapiens*. З одного боку, ця сама «людина розумна» завжди декларувала прагнення до миру, а з іншого – вела безперервну війну.

Пригадуючи історію, бачимо, що стародавні правителі та можновладці, вітаючись, насамперед зичили одне одному миру та, як наслідок, добробуту й процвітання. І тільки в нові часи, коли здоров'я стало першочерговою цінністю, при зустрічі люди почали бажати одне одному саме його. Утім, християни старшого покоління досі, заходячи до будинку, кажуть: «Мир вашому дому!» І чують у відповідь: «З миром приймаємо!»

Боротьба за мир розгорнулася відразу, щойно завершилася Друга світова

війна. І вона не лише не вщуває донині, а й набирає більших обертів: у «гарячих» точках планети – озброєні до зубів миротворці; для придушення агресії – превентивні бомбардування; для примусу до миру – локальні військові конфлікти. Мало в кого постають сумніви щодо правильності обраних силових методів. Та з огляду на народні приказки в цьому ніхто не сумнівався й раніше: «Миру не чекають, його завойовують», «Хочеш миру – готуйся до війни».

Світові конфлікти – не єдині війни людства. Міжособистісні сварки та чвари такі ж постійні, як і боротьба за збереження здоров'я та пошуки особистого щастя. І навіть у періоди перемир'я люди не відчують спокою. Вони можуть усміхатися й начебто тепло спілкуватися, але при цьому зберігати в душі непримиренну ворожість.

Народна мудрість констатує: «Поганий мир кращий за добру сварку». Однак поганий мир – це лише переддень «доброї» сварки. І якщо вона не розгориться з новою силою, то спалить зсередини самих супротивників. На відміну від гріховного люду, який намагається налагодити мирне співіснування на планеті за допомогою бойових слонів, хрестових походів або ядерного потенціалу, Христос закликає зовсім до іншого: **«Любіть ворогів ваших; добро робіть тим, що ненавидять вас; благословляйте тих, що проклинають вас; моліться за тих, що кривдять вас» (Луки 6:27, 28).**

Багато хто скаже, що намагався, благословляв і любив. Однак довгоочікуваний мир так і не настав: вороги залишалися ворогами. Та мова не про те, що внаслідок наших дій вороги обов'язково мають змінитися. Людина сама робить вибір. І якщо супротивник вирішує залишатися на стежці війни, навряд чи ми зможемо його звідти зрушити. Ідеться про наш внутрішній стан, який з ворожого, пригнобленого, напруженого перетворюється на умиротворений, спокійний і радісний у Христі. І тоді цей внутрішній мир, якого набуває віруючий, стає світлом для світу.

А благословити ворога можна, лише поступившись власними інтересами. Адже небезпідставно виникають у нас претензії до людини. Незадоволені бажання, завдані образи, утиски й докори – завжди є на що скаржитися. Та коли ми позбудемося цього переліку, до того ж не шляхом його задоволення, а тим, що поступимося своїми інтересами, відмовимося від нескінченного «правдоборства» й угамування почуття образи, тоді в душі запанує мир. І як наслідок, це позначиться на взаєминах з іншими. Ми станемо миротворцями, гідними звання синів Божих.

Ворог людських душ, звісно, не дасть спокою вірним Господу. Так само в божівільній надії він колись намагався похитнути внутрішній мир Христа. Сину Божому довелося витримати величезну кількість закидів і провокацій протягом такого короткого земного служіння: від спокуси в пустелі до численних

підступних запитань (наприклад, про жінку, схоплену в перелюбі, або про те, чи варто платити данину кесареві). **«Але в цьому всьому перемагаємо – завдяки Тому, Хто нас полюбив» (Римл. 8:37).**

Можна побачити й інше значення слова «миротворець» у новозавітному контексті: це благовісник, який проповідує про мир Христа. На землю прийшов Великий Примиритель – Христос. Ще за Його народження було сповіщено: **«А на землі – мир...» (Луки 2:14).**

Господь Ісус примирив передусім творіння з Творцем. Заклик до покаяння – це заклики до миру з Небесним Отцем через жертву Голгофи. Оскільки вся ворожнеча бере свій початок з бунту в Едемському саду, то й непримирення з Богом – джерело непримирення з людьми. Людина доти не отримує істинного миру та душевного спокою, доки не налагодить взаємин з Отцем через Христа.

Надія Орлова

«Більшість подій у твоєму житті – результат твоїх слів».

А. Буйон

«Сльози теж є молитвою: вони доходять до Бога, коли в нас не залишається сил на слова».

Що ми вибираємо?

Жили два брати. Один був успішним, відомим своєю доброчинністю. Інший був злодієм і вбивцею. Після чергового злочину його заарештували і привели до суду. Судовий процес висвітлювався в пресі, і підсудного запитали:

– Як так трапилося, що ви стали злочинцем?

– У мене було важке дитинство. Мій батько пив, бив мою матір і мене. Ким же ще я міг стати?

На суд прийшов і його брат. Його теж запитали:

– Ви відомі своїми досягненнями. Як ви домоглися цього?

– У мене було важке дитинство. Мій батько пив, бив мою матір і мене. Я не хотів повторити його шлях. Ким же ще я міг стати?

А чтобы человеком оставаться...

А чтобы человеком оставаться – Не нужно быть богатым и большим. Достаточно помочь в беде стараться, Не мстить и не завидовать другим...

Достаточно не поучать часами Родных и близких, лучше их обнять... И не спешить расправиться с врагами – Всегда спешить прощать и отпускать!

А чтобы человеком оставаться – Не нужно кубок выиграть совсем, Достаточно прохожим улыбаться И не бояться собственных проблем...

Достаточно, беду чужую встретив, Лишь равнодушно мимо не пройти. И понимать, что будущее – в детях, Что в любящей семье они должны расти...

А чтобы человеком оставаться – Общаться с Богом чаще нужно мне. Ни подлостям, ни злу не удивляться, А просто быть самой добрей вдвойне!

И если кто-то камень бросил в спину, То тем же никогда не отвечать... И все свои сомнения откинув, Поверив в счастье, снова жить начать!

Не упрекать, не лстить, не прогибаться. И не в вине – в душе искать ответ... А чтобы человеком оставаться – Светить, не выставляя счет за свет!

Ирина Самарина-Лабиринт

«Пути Господни...»

Известнейший онколог, доктор Макс, Летел на конференцию с докладом. Ждала его почетная награда, И был так осязаем звездный час...

Мелькали в мыслях прожитые дни – Не все в них было радостно и гладко. И вдруг, как гром: «Заходим на посадку! Всем пассажирам пристегнуть ремни!»

Похоже, до утра не улететь. Авария. Пока найдут причину... На праздник свой он может не успеть. И доктор Макс арендовал машину.

Но не случается беда одна – Циклон с дождем внезапно разразился. Он не туда свернул и заблудился. Сплошная тьма... Но нет, вдали видна

Какая-то постройка. Едет к ней. В окошке свет, как островок спасенья. Он не один. Какое облегченье! Мгновение – и доктор у дверей.

Стучит. Ему открыла дама. – Хочу воспользоваться Вашим телефоном! Спокойствие и грусть во взгляде скромном: – Входите, Вы промокли.

– Я спешу. Но все-таки вошел. – Нет телефона, Есть крепкий чай и легкая еда.

Погода не из лучших. И беда, Когда окажешься в циклон не дома. А позже очень мягко и тепло Она его к молитве пригласила.

Но он сказал: «В свои лишь верю силы, Встречаться с Божьей силой не пришлось». Оставшись за столом, он наблюдал, Как женщина склонилась над кроватью.

И сердцем понимал, Что в доме этом поселилось горе. И он по окончании молитв Спросил, что ее душу тяготит. И было сострадание во взоре.

– Вы думаете, Бог услышит Вас? – Мой сын страдает редкой формой рака. Я гибну от бессилия и страха. Но знаю, есть в столице доктор Макс.

Единственный, кто может нам помочь, Один-единственный на целом свете. И хоть Господь еще мне не ответил, Свою, я верю, Он услышит дочь.

А доктор, еле сдерживая крик, Расплакался. И вспомнив все невзгоды, – Аварию и козни непогоды, – Шептал в немом восторге: «Бог велик!»

Зинаида Полякова

«Слабкість, нерішучість, не-ефективність необхідно подолати. Справжньому християнському характерові притаманна завзятість, яка не заплісняє й не ослабне за несприятливих обставин. У нас має бути тверда моральна основа, чесність, яку неможливо подолати лестощами, підкупити чи залякати».

Е. Уайт

ОБОВ'ЯЗКОВИЙ ПОДВИГ

Кілька років тому, переглядаючи стрічку новин у соцмережах, я дізнався про ще одного героя. Автобус, який перевозив туристів у Греції, потрапив у ДТП. Один з пасажирів, Денис Свинко, ціною власного життя врятував дружину й доньку. Тяжкотравмований, він витягнув їх з автобуса, який міг будь-якої миті спалахнути. І після цього помер.

Чоловік у сім'ї – захисник. Хоча б через те, що він фізично сильніший за дружину й дітей. Іноді цей захист помітний у дрібницях: узяти в дружини важку сумку або посадити собі на плечі втомлену дитину. Іноді – у серйозніших вчинках: наприклад, дати відсіч хуліганам, що причепилися до дружини або дітей на вулиці.

Для справжнього чоловіка поступово стає природною звичкою захищати своїх близьких за будь-яких обставин. Денис Свинко у хвилину смертельної небезпеки захистив дружину та дочку ціною власного життя. Чи це героїзм? Не нам судити. Проте з упевненістю можу сказати, що це був справжній чоловічий учинок. Денис був справжнім чоловіком.

Напевно, кожен з представників сильної статі, дізнавшись про цю історію, мимоволі замислився: «А якби це сталося з моєю родиною, чи зміг би я вчинити так, як Денис?» Мені здається, безглуздо

«прокручувати» в уяві екстремальні ситуації й моделювати свою поведінку в них. Ніхто не може знати заздалегідь, як він учинить у тому чи іншому критичному випадку.

Утім, готувати себе до таких ситуацій все ж потрібно – і фізично, і духовно. Фізично – для того, щоб не забракло сил там, де вони неабияк знадобляться. А духовно – щоб без жодного сумніву діяти швидко й рішуче, довірившись Господу. Вправлятися в цьому можна щодня доволі простим способом: допомагати дружині в усіх домашніх дрібницях, частіше бавитися й гуляти з дітьми, виконувати всю хатню роботу, що може полегшити життя твоїм близьким.

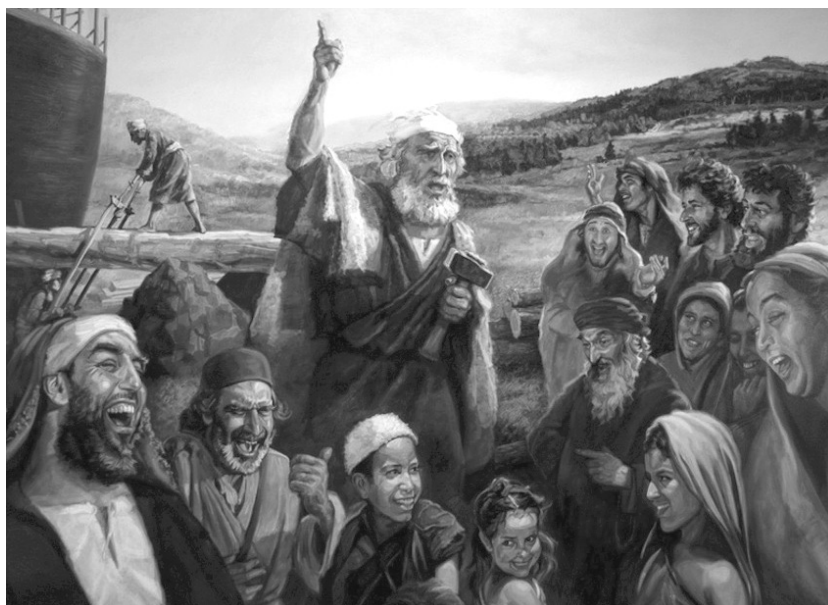
Я чомусь не вірю в те, що ледачий і байдужий чоловік здатний на такий мужній учинок, який зробив Денис. І замість думати: «А чи зміг би я, якби...» – значно корисніше було б замислитися над тим, що ми робимо заради своїх близьких тут і тепер. І нарешті почати робити хоча б щось із того, що не робили роками. Без цього, на мій погляд, неможливо стати справжнім чоловіком.

Підготував
Олег Бегу

І НІХТО НЕ ЗНАВ...

Р. Носач

Описуючи стан людського роду за часів Ноя, Христос сказав: «Як у ті дні перед потопом їли й пили, одружувалися і виходили заміж – аж до того дня, як Ной увійшов у ковчег, і ніхто не знав; аж ось прийшов потоп і забрав усіх» (Матв. 24:38, 39).

Здатність мислити та аналізувати на нашій Землі притаманна лише людям. Це одна з найважливіших рис людськості, якої позбавлено Творця. Утім, саме її забракло мешканцям Землі, які жили за часів Ноя: вони

«не знали» (у синодальному перекладі – «и не думали»). Не знали чи не хотіли знати й думати про це?

Звісно ж, їхній розум і здатність мислити нікуди не поділися. Напевно, вони думали про те, що їстимуть та питимуть, із ким одружуватимуться. Однак вони виключили зі свого розумового «раціону» роздуми про Бога та про себе самих у контексті Його плану. Вони не замислювалися, у чому полягає сенс життя. Небо так і не стало предметом їхніх роздумів та сподівань.

Якщо впродовж тривалого часу певна група наших м'язів залишатиметься бездіяльною, вона втратить свою пружність: м'язи слабнуть, а в подальшому взагалі

атрофуються. Те саме відбувається й з нашою здатністю роздумувати про вічні цінності, про Бога. Якщо всі наші думки зосереджені на метушні, на другорядних питаннях, прикуті до матеріальних речей, ми все далі віддалятимемося від Бога.

У контексті наших роздумів буде корисно поглянути, над чим роздумували автори Псалмів:

- «Як згадаю Тебе на постелі своїй, розмишляю про Тебе в сторожах нічних» (Псал. 63:7);
- «Над усіма Твоїми чинами роздумую, говорю про діла Твоїх рук» (Псал. 143:5);
- «Пригадаю я вчинки Господні, як чудо Твоє я згадаю віддавна» (Псал. 77:12);
- «Пригадую я про дні давні, про роки відвічні» (Псал. 77:6);
- «Про пишну славу величчя Твого, про справи чудовні Твої розповім» (Псал. 145:5);
- «Дай мені розуміти дорогу наказів Твоїх, – і про чуда Твої я звіщатиму» (Псал. 119:27).

Саме про це «не знали» й «не думали» сучасники Ноя. А як часто сьогодні люди замислюються над духовними питаннями? Чи багато часу ми проводимо в роздумах про небесні оселі, пильнуючи себе й навчання?

ВОСЬМА ЗАПОВІДЬ

Володимир Алексєєнко

ВОСЬМА ЗАПОВІДЬ:
«Не кради!»
(Вих. 20:15)

Ми переходимо до вивчення восьмої заповіді Божого Закону – «Не кради!» Ця заборона стосується як явних, так і таємних гріхів. Вона за-суджує крадіжку, грабіж, викрадення людей, робо-торгівлю та загарбницькі війни. Ця заповідь вимагає неухильної чесності навіть у найдріб'язковіших жит-тєвих справах. Вона заборо-няє шахрайство в торгівлі, вимагає вчасного повер-нення боргів та справедли-вої виплати зарплатні. У цій заповіді йдеться про те, що будь-яку спробу отримати зиск за рахунок чийсь сла-бкості або нещастя ангели за-писують у небесні книги як обман.

На жаль, порок крадіжок уразив усі верстви суспільства. Крадуть скрізь і всюди дорослі та діти, начальники та підлегли. Крадуть сумками, мішками, ва-гонами. Крадуть усе, що тільки можна вкрати, незважаючи на надійні замки, високі паркани та озброєну охорону.

Людину спонукають до крадіжок такі вади характеру, як грошолобство та за-жерливість, тобто прагнення до нажи-ви. У Святому Письмі грошолобство назване коренем усього зла (див. 1 Тим. 6:10). Зажерливість – це зайва заклопо-таність багатством та придбанням зем-них благ, надмірна любов до матеріаль-них речей. Сам Господь попереджає нас: **«Глядіть і стережіться всякої**

зажерливості, бо не від надміру ба-гатства залежить життя люди-ни» (Луки 12:15).

Жага до наживи спонукає людей от-римувати якнайбільший прибуток, не звертаючи уваги на способи досягнен-ня мети. Пожадливість та жадібність штовхають їх на злочин, руйнують сім'ї.

Метастази гріха злодійства проникли в усі сфери нашого життя. Неслухняні діти крадуть у своїх батьків спокій і здоров'я, адже кожен їхній вчинок має далекосяжні наслідки. Батько або мати, ідучи із сім'ї, крадуть у дітей їхнє без-турботне дитинство й щастя. Юнак і дівчина, укладаючи шлюб, дарують одне одному своє серце, любов і щастя. А порушуючи шлюбні обітниці, посту-пово відбирають одне в одного і серце, і любов, і щастя...

Розіб'єш горнятко –
Свариться мати.
За шибку віконну
Штрафує міліція.

І навіть за склянку
В ідальні розбиту
Ви мусите суму
Потрібну сплатити!

А серце – не глечик,
Не склянка, не чашка.
Надтрісане серце
Полагодить важко.

Так чому ж людей,
Що серця розбивають,
До відповідальності
Не притягають?

Заповідь «Не кради!» також закликає людей не обкрадати самих себе. Якщо батьки думають тільки про роботу чи гроші, яких завжди бракує, і на трива-лий час ідуть на заробітки, вони кра-дуть у себе щасливі моменти сімейного життя. Адже для щастя потрібні не лише гроші й матеріальні блага! Часто буває так, що батько або мати повертаються із заробітків до вже зруйнованого сімейного вогнища: сім'я розпалася, а дітям, які виросли без батьківської лю-бові, тато або мама більше не потріб-ні. Господь, Творець сім'ї, радить нам шукати насамперед Царства Божого та Його праведності, а решта все додасть-ся (Матв. 6:33, 34).

Неробство, або безділля, – ще одна причина, яка спонукає людину до крадіжок. Народна мудрість говорить: «Диявол, ловлячи людей на свою вуд-ку, насаджує на гачок різні приманки, але для ледаря не потрібно жодної: він іде на голий гачок!» Ніщо не приносить

більше зла, ніж неробство та безцільне гаяння часу.

У Святому Письмі сказано, що праця – це засіб профілактики крадіжок: **«Хто крав, хай більше не краде, але кра-ще хай працює, роблячи своїми рука-ми добро, щоб мав що подати тому, хто має потребу» (Ефес. 4:28).** Чесна праця – чи то фізична, чи то розумо-ва – невід'ємна складова щастя людини. Апостол Павло говорить, що христия-нин не має права перебувати на утри-манні інших, якщо він спроможний за-безпечувати себе сам.

У важкій праці полягає терапевтична цінність. Якщо життя християнина не за-повнене духовними інтересами, кори-сною та чесною працею, у ньому знай-деться місце для неробства з усіма його негативними проявами, зокрема й злодійством.

«Бо нема нічого захованого, що б не виявилось, і нема таємного, яке б не розкрилося» (Марка 4:22). Ці сло-ва Ісуса Христа безпосередньо стосу-ються заповіді «Не кради!» Людина, що живе з крадіжок, знає, що одного разу її спіймають. Шахрай також знає, що його обман рано чи пізно викриють. Проте чому, усвідомлюючи ризик, і грабіжник, і шахрай ідуть на черговий злочин? Така гріхозна природа людини (див. Екл. 8:11; Прип. 9:17; Нав. 7:21). Жадібність, при-хована в серці, проявляється тоді, коли є змога вкрати: побачив, сподобало-ся, узяв.

У 7-му розділі книги Ісуса Навина опи-сана історія Ахан, який зазіхнув на те, чого брати не можна було. Ахан знав, що не повинен торкатися до заклятого, але, побачивши злиток золота, срібло й коштовний одяг, не зміг встояти. Він зажадав цього, у синодальному пере-кладі сказано: **«Это мне полюбились» (вірш 21).** Ахан подивився всубіч, ні-хто не звертав на нього уваги, адже дов-кола падали стіни й лунав перемож-ний крик: усі були натхнені перемогою в ім'я Господа! І Ахан узяв ці речі. Якби він тієї миті поглянув на небо! **«І нема створіння, яке б сховалося від Нього, але все оголене й відкрите перед Його очима, – Йому дамо звіт!» (Єер. 4:13).** Якби Ахан згадав про волю Господа, висловлену в заповіді «Не кра-ди!», то залишився б серед живих.

Пожадливість – це гріх, який розви-вається поступово. Ахан виношував у своєму серці жадобу до наживи, доки це не стало його звичкою й не скува-ло його майже нездоланими кайдана-ми. Виношуючи зло у своєму серці, він не думав про те, що накликає нещастя на весь народ. Його сприйняття було спо-творене гріхом, і він став легкою здо-бичкою спокуси. Чи не звершують люди й сьогодні такі гріхи, незважаючи на Боже застереження?

Існує ще одна, можливо, найголов-ніша причина, з якої люди порушують Божу заповідь «Не кради!» Ось вона: **«Без пророчих видінь люд розбеще-ний, коли ж стереже він Закона – блаженний» (Прип. 29:18).** За біблій-ними переказами, священики покликані передавати народу «одкровення згори»: **«Бо уста священникові знання сте-режуть та Закона шукають із уст його, бо він Ангел Господа Саваота» (Мал. 2:7).**

Усі, хто навчає, що Христос скасував Закон Божий і тепер його місце посіла благодать, сприяють примноженню зла й відповідальні за поширення беззаконня, про що попереджав Христос (Матв. 24:12).

Останні дні перед Другим прише-стям Ісуса Христа описані в пророцтві Осії: **«Клянуть та неправду гово-рять, і вбивають та крадуть, і чи-нять перелюб, поставали насильни-ками, а кров доторкається крові» (4:2).** Як нам, які люблять Бога, у такий важкий час **«додержати в чистоті свою стежку» (Псал. 119:9),** зберігаю-чи вірність Господу та виконуючи Його волю, виявлену в заповіді «Не кради»? Відповідь одна на всі часи й для всіх людей на Землі: «Додержуючись Його слів» (там само).

Що це означає? Яким чином ми по-винні «держатися Його слів»? Передусім цього потрібно прагнути: **«Ось я прагну наказів Твоїх» (Псал. 119:40).** Святе Письмо свідчить про те, що цьо-го прагнув і Син Божий, прийшовши в людському тілі в наш світ: **«Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій – у мене в серці» (Псал. 40:9).**

Також необхідно про це молитися (Прип. 30:7-9). Наші молитви повинні су-проводжуватися практичними діями: **«Вага вірна, тягарці вірні...» (Левит 19:36); «Обманливі шальки – огида для Господа» (Прип. 11:1);** ми не по-винні погоджуватися на злочин і пору-шувати Божий Закон (Прип. 1:10-15).

Батьки та матері, моляться за своїх ді-тей і говоріть з ними про Божі заповіді. Виховуйте в них безкорисливість, щоб вам не довелося бентежитися за них, побачивши їх у сумнівному товаристві або випадково знайшовши в них гроші, яких ви їм не давали.

А як зберегти моральну чистоту в ділових питаннях? У Біблії ми знаходи-мо відповідь і на це. Досвід Даниїла, історія життя якого записана у Святому Письмі, доводить, що ділова люди-на не обов'язково має бути хитрою та спритною, передусім це повинна бути людина, керована Богом на кожно-му кроці. Навіть ворогам Даниїла до-велось визнати, що **«жодної причи-ни чи вади знайти не могли, бо той був вірний» (Дан. 6:3-6).** Він – взірець того, ким може стати кожен із нас, якщо наше серце звернене до Бога та посвя-чене Йому, якщо всі наші спонукання чисті в Божих очах.

«Убогість і бідність – жажливе зло, якого треба боятися. Та краще бути голодним і роздягненим, краще втратити будинок, ім'я, співчуття людей і на-віть померти від голоду, ніж пожертвувати хоча б одним принципом істини».

Е. Уайт

Любов лікує

Навколо хворої дівчини
Зібрались мудрі лікарі –
Шукали засоби й причини
Хвороби побороть старі.

Життя збігало по краплині –
Була проблема не проста.
Щоденно бачилась дівчині
Не радість, темрява густа.

Останні знахідки науки,
Світила в поміч узяли.
Та опускалися в них руки –
Прогнать бо ж неміч не могли.

Із ними був хлопчина гречний,
Він вищий мудрості навчавсь.
Уперше палко і сердечно
У цю дівчину закохавсь.

Щоденно був він біля неї,
Щоденно квіти поставляв.
Заради дівчини цієї
Він в Бога зцілення прохав.

Про все сказали очі, руки,
Й надія, що в серцях жила:
Що непідвладно для науки –
Любов направити змогла.

І ось вже хвора піднялася –
Життя вливалось в груди знов,
Бо лікувати узялася
Найкраща лікарка – любов.

Любов і розум, серце й віра.
Що на вагу ми покладемо?
Що є в житті добро і міра?
Що ми для себе оберемо?

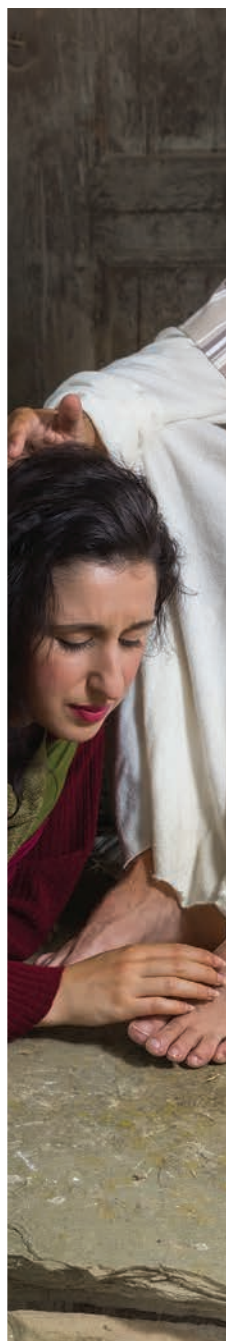
Такі питання виникають
В нас кожен день і повсякчас
І знову й знову заставляють
До них вертатися щораз.

Але пройдуть віки й епохи,
І небо згорнеться уміть.
Добро ж не зміниться ні трохи,
Любов все так же буде жить.

Микола Мозговенко

ПРИМИРИСЬ С БОГОМ

Когда тонул ты в омуте греха
И крик твой растворялся в общем шуме
К тебе тянулась Господа рука,
Бог не желал, чтоб ты, безумный, умер.

Он ждал, что ты ослабшую ладонь
Положишь сам в протянутую руку.
Его любви негаснущий огонь
С большим трудом переносил разлуку.

Твой эгоизм, уверенность в себе
Переполюбили Божье сердце скорбью,
Что Он еще не сделал для тебя?
Так удостои Его своей любовью!

И вот несмело тянется рука
К большой руке, несущей всем спасенье...
«Не будет ли оплата велика?» –
Прочел Господь в глазах твоих сомненья...

Сходи опять к Голгофскому кресту.
Пройди весь путь Христа до воскресенья.
Постигни сам любовь и доброту
И План великий Божьего спасенья.

Отдай себя служению Христу,
Пусть Он твой взгляд на все преобразует.
Ты видишь видимого красоту
А наш Господь невидимое знает!

Творец не смотрит так, как человек,
Его сужденье зиждется на вечном.
Он любит всех: здоровых и калек,
Талантливых, несчастных и беспечных.

И пусть хрупки и временны тела
У нас с тобой, и недуг их съедает,
Доверим Богу наши все дела
Он мудростью великой обладает.

Ты для Него ценнее всех богатств
Так будь достоин, брат мой, искупленья!
Нет на Земле ни одного из братств,
Чтоб отменить могли твое решение.

Что нам с тобой вердикт земных судов!
Нам предстоит Судилище Христово!
Ты думаешь, сегодня ты готов
К гостеприимству «Дома» неземного?

Склони пред Сыном Божиим себя.
Пади к стопам Христа, омытым кровью.
Что Он еще не сделал для тебя,
Чтоб ты почтил Его своей любовью?

Людмила Марченко

Не устану любоваться

Не устану любоваться
Природой летнею порой,
Лучами солнца наслаждаться
Встречаться с утренней зарей.

Наслаждаться птичьим пеньем,
Ароматом трав с лугов,
В насекомом и растении
Видеть Божию любовь.

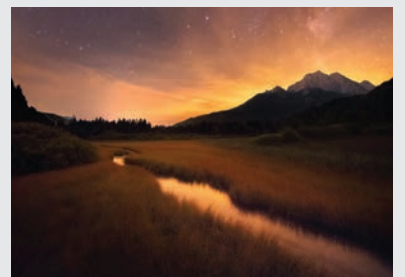
В муравье трудолюбивом,
В разноцветном мотыльке,
В ручейке, журчащем мило,
В благоухающем цветке.

Любоваться небом ясным,
Солнцем залитого дня,
Видеть след любви прекрасной
В каплях теплого дождя.

С интересом наблюдать,
Как пчелка кружит над цветком,
Стараясь больше меда взять
Своим нежным хоботком.

В вечерние часы покоя
Над речкой стелется туман.
Слились небеса с землею
В благословенный фимиам!

Тамара Кузнецова

В окно спозаранку врывается лето
Лучом золотистым и запахом яблок,
И щебетом звонким певцов предрассветных,
И нежных цветов разноцветным нарядом!
Спасибо, Господь, что оставил нам лето
На грешной, усталой, промерзшей земле...
Любовью, надеждой и верой согреты, –
Тебя ожидаем – осанна Тебе!

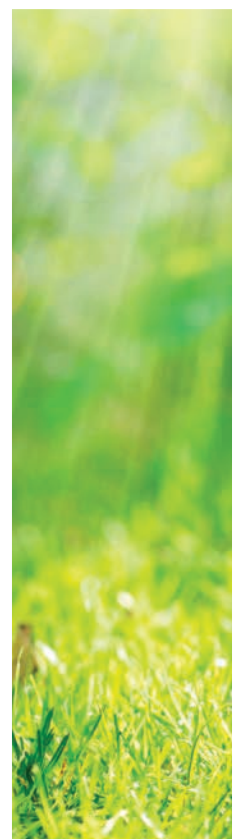
*****

Есть смысл в переплетеньях сада,
Когда зеленая листва,
Скрывая гроздь винограда,
Лучом святым освещена.
Когда Великий Виноградарь
Вольет Свой Дух в характер мой,
Тогда на лозах виноградных
Плод созревает золотой.
Тогда нальются Божьей силой
Все недозревшие плоды
И будем мы, как Божья нива,
В святом сиянии чистоты!

*****

Благодарю, Иисус, за легкий ветерок,
Дубов могучих сочную окраску,
За милый, в летних лютиках лужок,
И за Твою, Господь, святую ласку...

Светлана Игнатьева

ТВ-програма на СЕРПЕНЬ (04.08 – 10.08)*

HOPE.UA

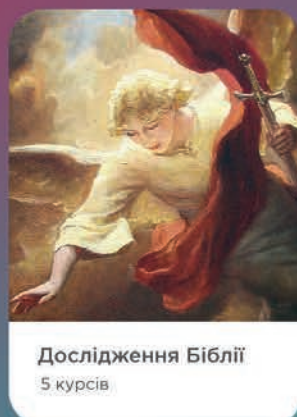
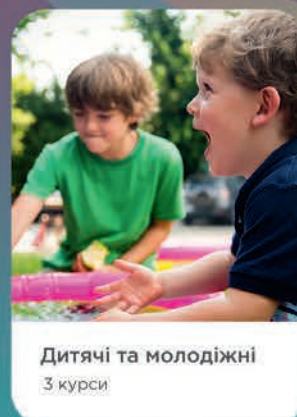

БІБЛІЙНІ КУРСИ

Головна освіта життя

Замовляйте друковані курси безкоштовно за номером:

0 800 30 20 20

Дослідження Біблії
5 курсівДитячі та молодіжні
3 курсиСімейні
2 курси

Або проходите онлайн: bible.ua

НЕДІЛЯ
4 СЕРПНЯ

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – одне життя
08:20 Диванчик
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 Знайомтесь – дикі тварини
10:00 Малюваки
10:40 Статус МАМА
11:10 2Я – одне життя
12:00 Богослужіння
13:20 ЛоМастер
13:40 Рожеві окуляри
14:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
15:00 В гостях у Добрячка (сурдо)
15:20 Статус МАМА (сурдо)
15:40 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
17:00 Так чи інакше
18:00 Є проблема
18:30 ...є Любов
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Інша сторона
20:00 Статус МАМА
20:30 Рожеві окуляри
21:00 Філософський камінь
21:20 Є проблема
22:00 Дивовижні відкриття
23:00 Реформація.500

18:30 Статус МАМА
19:00 В контексті
20:00 Інша сторона
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Дорогами християнства
22:00 Людина. Храм. Спасіння
22:40 Філософський камінь
23:00 Так чи інакше

ВІВТОРОК
6 СЕРПНЯ

07:00 2Я – одне життя
08:00 Знайомтесь – дикі тварини
08:30 The Efir
09:00 ДЖЕМ
10:00 Дорогами християнства
10:30 Рожеві окуляри
11:00 2Я – одне життя
12:00 В контексті
13:00 Людина. Храм. Спасіння
13:30 Є проблема
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Інша сторона
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
16:00 Грани музики
16:40 Так чи інакше
17:40 В контексті
18:40 Статус МАМА
19:00 Знайомтесь – дикі тварини
19:30 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
21:00 2Я – одне життя
22:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
23:00 Грани музики
23:40 Статус МАМА

СЕРЕДА
7 СЕРПНЯ

07:40 Друге дихання із Сергієм Степанюком
08:40 Сложных текстов нет
09:00 Суботній вечір
10:00 В контексті
11:00 Людина. Храм. Спасіння
11:30 Богослужіння
13:00 Суботній вечір
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона

17:20 ...є Любов
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Біблія продовжує говорити
19:20 Дорогами християнства
20:00 Знайомтесь – дикі тварини
20:30 Філософський камінь
20:50 КоМарко
21:00 Є проблема
21:30 Інша сторона
22:20 ...є Любов
22:50 Біблія продовжує говорити
23:20 Вісті Надії

ЧЕТВЕР
8 СЕРПНЯ

07:00 2Я – одне життя
08:00 Мозаїка батьківства
08:20 Інша сторона
09:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
10:00 ДЖЕМ
11:00 2Я – одне життя
12:00 Дорогами християнства
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Статус МАМА
13:30 Малюваки
14:00 В контексті
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Сложных текстов нет (сурдо)
15:50 The Efir
16:20 Філософський камінь
16:40 Інша сторона
17:20 Людина. Храм. Спасіння
18:00 ДЖЕМ
19:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
20:00 Сложных текстов нет
20:30 Є проблема
21:10 Мозаїка батьківства
21:30 Знайомтесь – дикі тварини
22:00 Так чи інакше
23:00 Дивовижні відкриття

П'ЯТНИЦЯ
9 СЕРПНЯ

07:00 2Я – одне життя
08:00 В контексті
09:00 ДЖЕМ

10:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
11:00 2Я – одне життя
12:00 Людина. Храм. Спасіння
12:30 Інша сторона
13:10 Малюваки
13:30 Реформація.500
14:30 2Я – одне життя
15:20 Богослужіння (сурдо)
16:10 Друге дихання із Сергієм Степанюком
17:10 Сложных текстов нет
17:30 В контексті
18:30 The Efir
19:10 Рожеві окуляри
19:30 Суботній вечір
20:20 Людина. Храм. Спасіння
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 2Я – одне життя
22:20 Біблія продовжує говорити
23:00 Суботній вечір

СУБОТА
10 СЕРПНЯ

07:40 Друге дихання із Сергієм Степанюком
08:40 Сложных текстов нет
09:00 Суботній вечір
10:00 В контексті
11:00 Людина. Храм. Спасіння
11:30 Богослужіння
13:00 Суботній вечір
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:20 ...є Любов
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Біблія продовжує говорити
19:20 Дорогами християнства
20:00 Знайомтесь – дикі тварини
20:30 Філософський камінь
20:50 КоМарко
21:00 Є проблема
21:30 Інша сторона
22:20 ...є Любов
22:50 Біблія продовжує говорити
23:20 Вісті Надії

ПОНЕДІЛОК
5 СЕРПНЯ

07:00 2Я – одне життя
08:00 Реформація.500
09:00 Так чи інакше
10:00 ДЖЕМ
11:00 2Я – одне життя
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Так промовляє Біблія
13:30 Філософський камінь
14:00 Малюваки
14:20 Статус МАМА
14:40 The Efir
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Дивовижні відкриття
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:15 Філософський камінь

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

НА МОБ. ДОДАТКАХ

LG, PHILIPS, SAMSUNG

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія — це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ - 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

ЯКИЙ ВИГЛЯД МАЄ МУЖНІСТЬ?

«Безперервна діяльність робить нас сильними – це перша умова життя».

«Людина може формувати обставини, але не слід дозволяти обставинам формувати людину. Ми повинні використовувати обставини як знаряддя для праці. Ми маємо панувати над ними, однак не можна допускати, щоб вони панували над нами».

«Сильні люди – це ті, котрі стикалися з опором, долали у своєму житті перешкоди й несприятливі обставини. Мобілізувавши свої сили до дії, вони згодом виявляли, що труднощі, з якими вони стикаються, – благословення для них».

Е. Уайт

«Уміння сказати потрібне слово в потрібний момент і в потрібній формі – це перевага тих, хто навчився жити правильно».

М. А. Нуньєс

«Якими жакливіми є наші гріхи, коли їх робить хтось інший».

Язнаю, який вигляд має справжня мужність. Мені довелося побачити її шість років тому, і лише віднедавна я можу розповідати про цю подію без сліз.

Коли наш літак вилітав з аеропорту, ми всі були бадьорі й веселі. Цим раннім рейсом летіли здебільшого доволі поважні люди, які цього ж дня мали вирушити до іншого міста в робочих справах. Оглядаючи салон, я бачив модні дорогі костюми, шкіряні кейси та інші атрибути великого бізнесу. Сівши на своє місце, я налаштувався на нестривалий переліт і легке читво.

Утім, щойно ми відірвалися від землі, стало зрозуміло: щось пішло не так. Літак кидало вгору-вниз, то вліво, то вправо. Досвідчені мандрівники, як і я, позирали довкола з посмішками знавців справи. Своїм виглядом ми давали одне одному зрозуміти, що вже не раз переживали такі незручності. Якщо тобі доводиться багато літати, ти періодично стикаєшся з такими явищами й реагуєш на них спокійно.

Та скоро від нашого спокою не лишилося ані сліду. За кілька хвилин після зльоту літак почав різко втрачати висоту й кренитися на одне крило. Потім він знову набрав висоту, але від цього краще не стало. Невдовзі пілот оголосив: «Виникли деякі ускладнення. Рульове управління працює зі збоями. Як показують прилади, у нас проблеми з гідравлічною системою. Повертаємося в аеропорт. Через несправності в гідравлічній системі ми не впевнені, що шасі розкриються, тому зараз стюардеси підготують вас до жорсткого приземлення. І якщо ви подивитесь в ілюмінатори, то побачите: ми зливаємо пальне, щоб полегшити літак на випадок проблем під час посадки».

Інакше кажучи, ми готувалися до авіакатастрофи. Мені ніколи не доводилося спостерігати більш разуче видовище, ніж паніка людей на борту й сотні літрів пального, що стікає по склу ілюмінаторів. Стюардеси пояснювали пасажирам, у якому положенні вони мають сидіти в кріслах, щоб збільшити свої шанси на виживання, і заспокоювали тих, у кого почалася істерика.

Я був уражений тим, як змінилися обличчя пасажирів. Люди були відверто наляканими. Навіть найстійкіші змарніли та зблідли. Обличчя людей стали по-справжньому сірими. Ніколи раніше я не бачив такої картини. «Усі бояться смерті», – промайнуло в думках... Я почав розглядати пасажирів, шукаючи хоча б одну людину, котра зберігає цілковитий спокій. У таких ситуаціях це є ознакою справжньої відваги та глибокої віри.

І ось я почув мелодійний рівний голос. За кілька рядів зліва від мене цілком спокійним тоном говорила жінка – ніякого тремтіння, жодного напруження.

Лише одиниці зберігали самовладання, вчепившись у підлокітники та зціпивши зуби. Інші ридали, кричали. Щодо мене, не впасту в істеріку мені допомогла віра в Бога, проте я б не зміг розмовляти так спокійно, як ця жінка. Нарешті я її побачив.

Це була мати, яка серед усього хаосу розмовляла з дитиною. Просто розмовляла! Жінка років за тридцять, нічим не примітна на вигляд, говорила з донькою приблизно 4-річного віку, дивлячись їй прямо в очі. Дівчинка слухала дуже уважно, відчувуючи важливість маминих слів. Погляд матері настільки міцно утримував увагу малечі, що та, здавалося б, зовсім не помічала страху та відчаю довкола.

У моєї свідомості постав образ іншої дівчинки, яка незадовго до цього вціліла в автокатастрофі (про це писали в усіх газетах). Їй вдалося вижити завдяки тому, що мати, притиснувши її до грудей, прийняла удар на себе. Жінка загинула. Писали, що з дівчиною кілька тижнів працювали психологи, щоб звільнити її від почуття провини та власної нікчемності, що часто переслідують тих дітей, які вижили в катастрофах. Лікарі були змушені знову й знову повторювати дівчинці, що вона анітрохи не винна в загибелі мами. Я дуже сподівався, що цього разу такої трагедії не станеться.

Чомусь я відчув гостру потребу почути, що саме ця мама говорить своїй доньці. Нахилившись уперед, дивом я

розчув її ласкаву, впевнену мову. Жінка знову й знову повторювала:

– Я тебе дуже-дуже люблю. Ти ж знаєш, що мама любить тебе більше за все на світі?

– Так, матусю, – відповідала дівчинка.

– Пам'ятай: що б не трапилося, я завжди тебе любитиму. Ти – хороша дівчинка. Іноді стаються погані події, у яких ти ані краплі не винна. Та що б не трапилося, я любитиму тебе завжди.

Потім жінка притиснула дівчинку до себе, пристебнулася до сидіння й приготувалася до катастрофи.

Усупереч очікуванням екіпажу гідравліка літака спрацювала – і, здавалося б, неминучої трагедії не сталося. Ми приземлилися успішно.

Жіночий голос, який я чув тоді, у літаку, не здригнувся ані на мить. Слова матері лунали зі спокійною впевненістю, що здавалася неможливою. Ніхто з нас, раціональних, тверезо мислячих бізнесменів, не зміг би в тій ситуації стримати тремтіння в голосі. На це була здатна лише найбільша любов до своєї дитини.

Ось так я побачив, що таке справжній героїзм. У літаку, що готувався до катастрофи. І мені довелося почути голос справжньої мужності. Не менш сильну любов, яку ми не здатні збагнути, відчуває до нас наш Господь. Ісус Христос мужньо зніс усі страждання хресної смерті лише з любові до нас, заради нашого спасіння. Це Бог говорить нам: «Що б не трапилося, Я люблю тебе!»

К. Х.

КІНЕЦЬ СЕРПНЯ

Останні дні серпня. Чомусь мене огорнув смуток... До того як я пішла до школи, мені було нудно й сумно в ці дні, тому що друзі-школярі їхали від бабусь і дідусів, залишали село, у якому ми гучно й весело проводили майже все літо, за винятком тих днів, коли батьки забирали своїх замурзаних і засмаглих дітей «на південь». Тоді так і говорили: «Ідемо на південь!»

Пам'ятаю, як цими днями перед вступом до першого класу я час від часу підходила й роздивлялася новий, нещодавно придбаний для мене портфель, як допомагала мамі прасувати шкільну форму – так хотілося якнайшвидше одягати її й стати школяркою! Потім була урочиста лінійка, білі бантики, високі гладіолуси (чому батьки не подумали про те, що ці квіти – майже з мій зріст, і мене аж гойдало від їхньої ваги). Запах фарби в школі запам'ятався мені як аромат 1 вересня. І з кожним наступним роком дедалі більше хотілося в ці дні, щоб після 1 вересня відразу ж наставло 25 травня. Щоправда, можна було б залишити ще новорічні канікули, усе ж таки Новий рік! Як кортіло стати дорослою...

Через багато років саме в останні дні літа, 28 серпня, я дізналася, що чекаю дитину. І через 7 років уже моя дочка не могла дочекатися 1 вересня! Вона цілу ніч схоплювалася, боячись, що проспимо, не почуємо будильника, а в неї ж свято! Тепер вона сміється, пригадуючи ту ніч.

Сьогодні в неї вже й інститут позаду. А в мене дедалі частіше спливають у пам'яті останні дні мого літа... До речі, треба зателефонувати своїй улюбленій учительці.

Олена Корольова

НАШ БОГ – ЖИВИЙ!

Завершивши навчання, я вирішила трохи попрацювати за кордоном. Оскільки я добре володію німецькою мовою й роком раніше вже була в Німеччині на практиці, то наважилася знову поїхати саме до цієї країни. Я хотіла працювати з дітьми й молилася, щоб Бог підготував для мене місце. Агентство знайшло сім'ю, якій була потрібна няня для трьох дітей – 9-ти, 11-ти та 13-ти років. Так на початку липня я поїхала до Німеччини.

22 липня мені потрібно було скласти іспит на знання німецької мови, й Івонна (так звали господиню будинку) відвезла мене на нього. Господь допоміг, і я успішно

склала іспит на вищу категорію. Дорогою додому ми мирно спілкувалися, ніщо не віщувало біди. Як раптом стався сильний лобовий удар. Швидкість, із якою рухалася наша машина, була невисокою, але удар був такої сили, що мене спочатку штовхнуло вперед, а потім різко відкинуло назад на спинку сидіння. Зрештою я відчувала різкий біль у спині.

Розплющивши очі, я побачила багато крові на склі. У мене був травмований ніс, боліла спина, а в Івонни – розбите чоло. Коли я вилізла з машини, у мене запаморочилося в голові. Про те, що було далі, пам'ятаю уривками. Пригадую, як їхала в кареті швидкої допомоги, як наді мною стояли лікарі й щось говорили, а я не могла дихати: щось стиснуло мої груди. Чотири години я лежала в лікарні під капельницею й дихала з кисневою подушкою. Тоді в мою свідомість закрадалися думки, що я можу померти. І раптом промайнуло запитання: а чи готова я постати перед Богом?

Увечері нас із Івонною відпустили додому. Лікарі сказали, що все гаразд, але вночі в мене знову не на жарг розболілася спина, я просто не могла заснути від болю. Зранку ми знову поїхали до лікарні. Зробивши рентгенівські знімки,

лікар не оголосив мій діагноз, просто сказав, що в мене пошкоджений хребет. Я відповіла: «Мій Бог допоможе мені!» На що він зітхнув: «Ну, якщо тільки твій Бог допоможе...»

На мене одягли корсет – твердий, як дерево. Спереду на ньому були замки. І два тижні його не можна було знімати! Повернувшись додому, плачучи, я думала: чому це трапилося саме зі мною? Після молитви зрозуміла: якщо це сталося, значить, така Божя воля. У корсеті було складно ходити, я відчувала сильний біль. Повідомила про аварію рідних, просила помолитися за мене друзів, братів та сестер у церкві.

Уночі я прокинулася від незвичайного відчуття. Виявилось, що корсет був уже не на спині – він лежав на підлозі. Я не могла одягти його самостійно, а тому просто лягла й заснула. Зранку ми знову поїхали до лікарні, щоб на мене знову начепили цей корсет. Лікар запитав, навіщо я його зняла, адже замки не могли відкритися самі. Коли мені зробили рентген, усі були здивовані: з моєю спиною все гаразд. Не вірячи своїм очам, лікар зробив повторний знімок. Переконавшись у тому, що очі його не обманюють, він сказав мені: «Твій Бог допоміг тобі, подякуй Йому!»

Я не можу передати словами те, що відбувалося тоді в моєму серці. Я обійняла лікаря й закричала на весь кабінет: «Спасибі, Господи!» Для мене, лікарів і сім'ї, у якій я працювала, моє дивовижне й швидке зцілення було свідченням того, що Бог не лише існує, а й дбає про Своїх дітей. Мені розповідали, що батько цієї родини (він – власник ресторану), дізнавшись про моє зцілення, бігав по всьому ресторану й вигукував: «Бог зцілює мою няню!»

До слова, винуватця аварії мали судити, але суд не відбувся, адже я була здорова.

Дякую сім'ї, друзям, усім, хто молився й підтримував мене в ті важкі дні. НАШ БОГ – ЖИВИЙ!

Ксенія Русалєєва
(записала Ірина Антонова)

Последний вызов

Последний вызов был на пять часов. Таксист, подъехав к дому, дал сигнал. Никто не вышел на протяжный зов. Он подошел к калитке, постучал.

«Минуточку, испортился замок», – Раздался хрупкий женский голосок. Открылась дверь, и на ее пороге Впорхнул изящный белый Мотылек.

Лет девяносто было Мотыльку. Из ситца платье, шляпа и вуаль, На шляпе и на платье по цветку. В глазах застыла светлая печаль.

Квартира ее выглядела так, Как будто в ней никто не жил давно – Вся мебель в покрывалах и чехлах, Пустые стены, мутное окно.

«Вы не могли б снести мой чемодан? Я, к сожаленью, не имею сил». «Конечно, я все сделаю, мадам», – Он бережно ей руку предложил.

Легко довел и посадил в авто, Взял чемоданчик и захлопнул дверь. Уселся рядом и спросил: «Ну что, Куда мы отправляемся теперь?»

«Вот адрес – на бумажке», – и мадам С волнением спросила, можно ли Проехать по дорогим местам, В которых жизни дни ее прошли.

«Я не спешу, ведь это – грустный путь, Мне в хоспис... Видно, подошел мой срок...». Таксист боялся на нее взглянуть – Рождался в горле жалости комок.

«Моя семья уехала давно... Врач говорит, что времени в обрез. Начнем отсюда – за углом кино, Где мужа мне Господь послал с небес».

Они «гуляли» больше двух часов, И он увидел улицы, дома, Где жили ее детство и любовь, Не знаящие, что впереди – зима.

Уже стемнело, фонари зажглись, Она сказала: «Все. Спасибо Вам. Поехали по адресу». Таксист В ответ: «Как скажете, мадам».

И вот уже у хосписа она... Коляска, санитар, вокруг покоя. Вопрос таксисту: «Сколько я должна?» «Нисколько», – покачал он головой

И, наклонившись, обнял вдруг ее. Она шепнула: «Ты мне счастье дал. Спасибо за терпение твое». А он в ответ ее поцеловал.

Назад дорога в полной тишине. В глазах прощальный взгляд ее стоял... «Как хорошо, что вызов дали мне, Что я не разошлся, подождал».

Еще он чувствовал, что этот день – Особенный и душу изменил. Его покрыла благодать сень, И он страницу новую открыл.

Зинаида Полякова

Лікар, гаманець чи спільник?

Час – це форма існування матерії. Ми сприймаємо події в послідовності їхньої зміни, та й узагалі не можемо обійтися без дат. Мудреці різних епох і народів пояснювали цей феномен по-різному.

«ЧАС – НАЙКРАЩИЙ ЛІКАР»
Ще за кілька століть до Різдва Христового грек Менандр писав, що час – лікар від усіх неминучих бід. За кілька століть у «Сповіді» Августина Блаженного з'явилося твердження, що час – найкращий лікар, він лікує рани. А французи до скарбнички народної мудрості в стародавні часи додали прислів'я:

«Від усього поганого у світі є такі дієві ліки: одні – час, інші, на вагу золота, – мовчання».

«ЧАС – ГРОШІ»
Давньогрецький філософ Теофраст (IV–III ст. до Р. Х.) писав, що час – дорога витрата. Американський політик Бенджамін Франклін у своїй книзі «Моя автобіографія. Поради молодому торговцю» (1748) записав цю думку саме так, як ми її сьогодні повторюємо: «Час – гроші». А ось Семюел Джонсон, англійський письменник XVIII ст., висловився більш розлого, але не менш чітко: «Час і гроші – найтяжчий тягар у житті, тому найнещасніші зі смертних – ті, у кого і того, й іншого в надлишку».

Французький письменник та філософ минулого століття Жан-Поль Сартр так описав невловимість часу: «Ось він, час у його наготі, він іде повільно, його доводиться чекати, а коли настає, стає нудно, тому що помічаєш, що він давно вже тут».

Неодноразово розмірковує про час японський письменник Харукі Муракамі. Так, у книзі «Полювання на овець» він зауважує: «Усе-таки час, куди не поглянь, сплітає всі явища й події в одне безперервне полотно, тобі не здається? Ми звикли шматувати цю тканину, підганяючи окремі шматки під свої персональні розміри, і тому часто бачимо час лише як окремі клатки своїх же ілюзій».

Насправді ж зв'язок понять у тканині часу безперервний».

В іншій своїй книзі він пише: «Час минає, ось у чому біда! Минуле зростає, а майбутнє скорочується. Дедалі менше шансів щось зробити – і дедалі більше шкодуєш за тим, чого не встиг».

«ЧАС ПРАЦЮЄ НА НАС»

У цього крилатого вислову теж своя історія. Він з'явився в другій половині XIX ст. У дебатах про реформу виборчого права депутат британського парламенту Вільям Гладстон, відстоюючи політичні права пролетаріату, заявив опонентам: «Ви не можете боротися проти майбутнього. Час працює на нас». Дослівно він сказав так: «Час – на нашому боці», але в нас прижився саме перший варіант висловлювання.

Добре бути впевненим, що час – наш спільник, та ще й активний. Ось тільки сподіватися лише на його частину роботи не варто. Спільник теж повинен переконати-ся, що ми з ним заодно. Чи не так?

Насамкінець чотири рядки, які, на мій погляд, вельми влучно описують час:

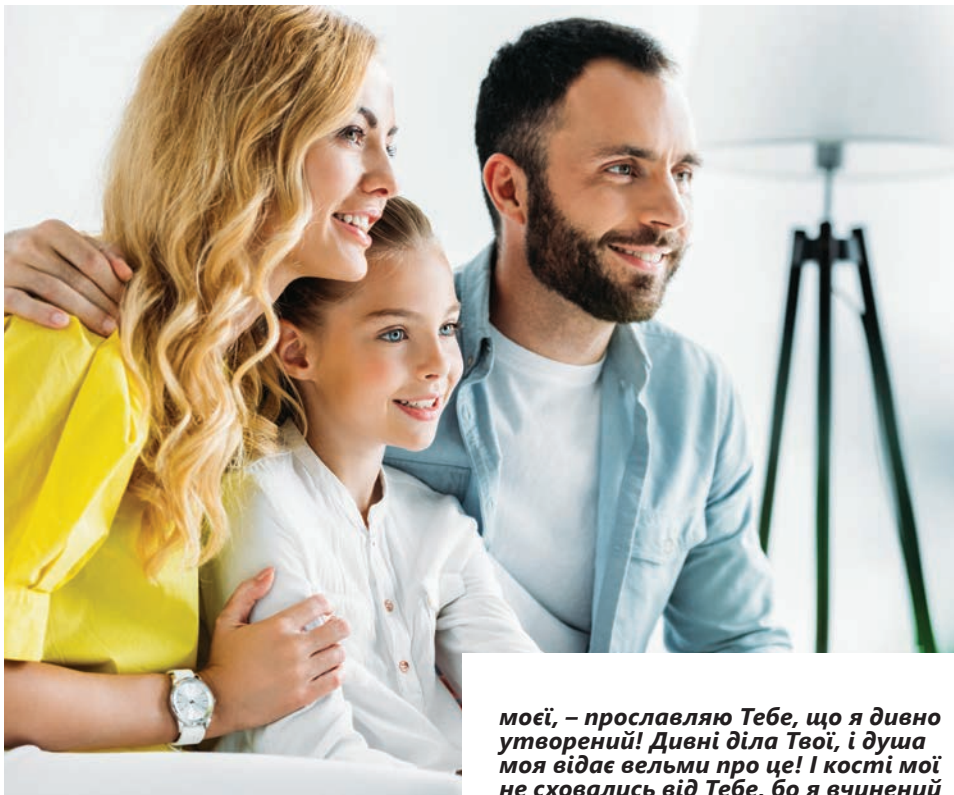
Дорого ввремя время.
Времени много и мало.
Долгое время – не время,
Если оно миновало!

Валентина Пономарьова

СТВОРЮЮЧИ ШЕДЕВР

Клаудіо та Памела Консуєгра

Італійському художнику та скульпторові епохи Відродження Мікеланджело приписують таке твердження: «У кожному шматку каміння прихована статуя. Завдання скульптора – відшукати її». Це, певно, дивовижне відчуття – дивитися на кам'яну брилу й бачити, чим вона може стати. Чудово мати здатність взяти цей камінь і зробити його таким, щоб люди захоплювалися шедевром. Відскіти, видалити все непотрібне й звільнити скульптуру, приховану всередині, – справжнісіньке мистецтво.

Утім, не кожна людина настільки талановита. Найчастіше, коли ми дивимося на брилу мармуру, ми бачимо... брилу мармуру. І навіть якщо в нас вистачить фантазії уявити, чим міг би стати цей мармур, мало хто володіє талантом перетворити його на шедевр.

Усім батькам надається можливість створити шедевр з кожної дитини, подарованої Богом. Коли народжується це чудове, хоч і безпорадне дитя, ми бачимо щось цінніше, ніж весь мармур світу. А Господь вже почав працювати над створенням шедевра із цієї грудочки тіла, крові та любові. Через пророка Єремію Бог сповіщає: **«Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра, тебе посвятив...»** (Єрем. 1:5).

Давид поетично описав цей дивовижний процес: **«Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері»**

моєї, – прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це! І кості мої не сховались від Тебе, бо я вчинений був в укритті, я витканий був у глибинах землі! Мого зародка бачили очі Твої...» (Псал. 139:13-16).

Як ми, батьки, можемо допомогти Богові у створенні шедевра?

ДУХОВНЕ ЗРОСТАННЯ

Один з перших і найвлучніших біблійних уривків, які стосуються виховання дітей, записаний у книзі Повторення Закону 6:1-9. Коли ізраїльтяни готувалися увійти до обіцяної Богом землі, Мойсей нагадав їм про те, що вони бачили й чого навчилися за останні 40 років. Знаючи, що залишається по цей бік Йордану, Мойсей попереджає, що їм не просто доведеться оселитися на новому місці, але й виховувати дітей так, щоб ті отримали Божі благословення та схвалення. Мойсей починає з основи віри: **«Господь, Бог наш – Господь один!»** (П. Зак. 6:4).

Цю біблійну істину проголошують християни й сьогодні. Ми не поклоняємося безлічі богів, як це практикується в язичницьких релігіях. Ми поклоняємося ЄДИНОМУ Богові!

Далі Мойсей пояснює, що означає поклоніння Богові: **«І люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю»** (П. Зак. 6:5).

Поклонятися – це не просто сповідувати перелік доктрин, дотримуватися списку правил або поводитися за правилами. Поклонятися Богу – означає любити Його всім серцем і всією душею так, щоб ця любов наповнила все ество й почала вливатися на інших. Потім Мойсей наставляє батьків: **«І будуть ці слова, що Я сьогодні наказую, на серці твоїм. І пильно навчиш цього синів своїх, і будеш говорити про них, як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лежатимеш, і коли ти вставатимеш. І прив'яжеш їх на ознаку на руку свою, і будуть вони пов'язкою між очима твоїми. І напишеш їх на бічних одвірках дому свого та на брамах своїх»** (П. Зак. 6:6-9).

Мойсей адресував ці настанови всім батькам на всі часи. Наша відповідальність як батьків – виховувати своїх дітей так, щоб у них сформувався образ Божий. Духовне зростання відбувається тоді, коли ми розповідаємо їм про Бога та Його жертву за них, викладаємо їм уроки Божої любові, коли в словах і ділах відображаємо Його любов, зливу на нас і через нас. Мойсей мав на увазі не формальну освіту, а радше звичайні бесіди, повсякденну роботу, прості справи – усе це має бути сповнене присутності Бога.

Для зростання дітей у вірі (як у дитинстві, так і в підлітковому віці) особливо важливі такі сімейні традиції: 1) бесіди про віру з матір'ю; 2) бесіди про віру з батьком; 3) сімейні богослужіння та молитви; 4) сімейні заходи, спрямовані на допомогу іншим.

ВИХОВУЮЧИ СВОЇХ ДІТЕЙ, БУДЬТЕ УВАЖНІ:

1 Намагайтеся зрозуміти причину проблем у поведінці, замість того щоб просто боротися із симптомами. Не лише реагуйте на вчинки дітей, а спробуйте зрозуміти, чому вони поведуться саме так.

2 Помічайте, коли діти роблять щось добре! Часом на них звертають увагу тільки тоді, коли вони нашкодять. Для дитини отримувати позитивну увагу, звісно, краще, ніж негативну, але навіть негативна увага – це ліпше, ніж узагалі ніякої! Не чекайте нагоди, коли ви застанете своїх дітей за якоюсь поганою справою. Зауважуйте, коли вони поведуться добре, і хваліть їх за це.

3 Подбайте про безпечне оточення для своїх дітей як в емоційному, так і у фізичному плані. Зробіть ваш дім найбезпечнішим місцем для дітей.

4 Встановлюйте розумні межі, враховуючи вік і розвиток дитини.

5 Прищеплюйте дітям навички розв'язання проблем. Не вирішуйте все за них самі. Це нормально, якщо батьки хочуть допомогти своїм дітям, але діти, як і всі люди, вчаться на власних помилках. Якщо ж їх повсякчас оберігати від невдач, вони ніколи не засвоять необхідних життєвих уроків.

6 Не реагуйте занадто бурхливо. 90 % випадків, коли ми, батьки, втрачаємо контроль над собою, не стосуються питань життя і смерті. Зупиніться на мить і подумайте, чи заслуговують дії дитини такої бурхливої реакції з вашого боку. Пам'ятайте богонатхненні слова: **«Легідна відповідь гнів відвертає, а слово вразливе гнів підіймає»** (Прим. 15:1).

7 Зрештою, будьте терплячими. Виховання дітей – це тривалий процес. Неможливо досягти успіху за один день.

Якщо ви пам'ятаєте про ці принципи й намагаєтесь втілювати їх у життя – словами, поглядом, дотиком, – у ваших дітей буде фундамент, на якому вони зможуть зростати й будувати своє життя далі.

Деякі батьки не розуміють своїх дітей і не знають їх по-справжньому. Якби вони намагалися якомога глибше зрозуміти їхні почуття й дізнатися, що в них на серці, це мало б на дітей цілющий вплив. Батько і мати повинні працювати спільно в цілковитій єдності одне з одним. Використовуйте кожну сприятливу можливість, щоб завоювати любов та довіру своїх дітей і вести їх правильним шляхом.

ДОПОМОГА НУЖДЕНИМ

Дорослішання ваших дітей відбувається шляхом досягнення духовної та

емоційної зрілості. Левова частка успіху в цьому залежить від дотримання настанов, про які говорить Мойсей у П. Зак. 6:1-7. Також зростанню сприяє щоденна взаємодія батьків зі своїми дітьми. Третє, що ми можемо зробити, щоб наші діти стали духовно зрілими, – це показати їм, що, допомагаючи іншим, ми допомагаємо собі. Егоїзм у серці людини знищує і її, і людей довкола. А безкорисливий, добрий і щедрий дух – це благословення для всіх. Характери наших дітей формуються тоді, коли вони перестають дивитися на себе й починають помічати потреби інших.

Маленьких дітей необхідно вчити ділитися надміром своїх іграшок та одягу з тими, у кого їх немає або хто все втратив.

Ще один спосіб, як сім'ї можуть допомогти нужденним, – це жертвувати свій час або кошти добродійним організаціям.

Пам'ятайте: єдине, що має неминучу цінність, – це характер, який формують наші діти протягом життя. Наше батьківське завдання полягає в тому, щоб прищепити їм гідні чесноти й виховати в них шляхетний характер. У зверненні до своїх дітей наслідуйте садівника: ніжними дотиками, служінням любові прагніть розвивати в них характер Христа.

Яку дивовижну перевагу маємо ми, батьки! Бог використовує нас, щоб продовжувати роботу над шедевром, яку Він почав, коли наші діти ще були в утробі. Поставтеся до цього творчого завдання свідома, розуміючи, що маєте справу не з витвором мистецтва, який одного разу перетвориться на порошок, а зі справжнім шедевром для Вічності.

Семья рождается в любви

Семья рождается в любви, В заветном, лучезарном счастье. Творец единства, красоты Сам принимает в том участие.

Бог предлагает нам того, С кем можем плотью стать единой, Создать прекрасное одно И не остаться половиной.

Уходят в прошлое слова, Они уже во дне вчерашнем: Я, Ты, МОЕ, ТВОИ дела, – Их заменяют МЫ и НАШЕ.

Семья ОДНА, любовь ОДНА, Одна пред нами жизни пашня... Растить святые семена, Носить друг друга бремена – Вот общая забота наша.

Что силы БОЛЬШИЕ вложил, Что НЕ СВОЕ он дело делал, Считает тот лишь, кто не жил ОДНОЮ плотью, ОБЩИМ делом.

Любовь за счастье почитет, Когда пожертвовать сумеет, И жизни вечный смысл поймет, И ничего не пожалеет.

ЛЮБОВЬ – защита очага. Она творит в семье согласие. В любви рождается семья И ею сохраняем счастье.

Лидия Жидкова

ОБЕРЕЖНО, АМБРОЗІЯ!

Серпень – справжнє лихо для людей, які страждають від полінозу, тобто алергії на рослинний пилок. Відбувається це тому, що на серпень припадає пік цвітіння бур'янів, серед яких найнебезпечніші – рослини із сімейства складноцвітих і лободових. З пилку складноцвітих найактивнішим є пилок амброзії та полину, які квітнуть цього місяця в усій Європі.

Симптоми алергії на цвітіння амброзії:

- сльозотеча;
- почервоніння очей;
- свербіж в очах;
- закладеність носа;
- ринорея (рясні слизові виділення з носа);
- пирхота в горлі;
- шкірний зуд;
- сухий поверхневий кашель.

Лікувальна дієта при алергії на амброзію

Правильне харчування в період загострення алергії – одна з найважливіших складових будь-якого професійного лікування. Це допоможе вам не лише зменшити прояви симптомів захворювання, а й природним чином нормалізувати масу тіла.

Продукти, які можна вживати в період алергії:

- Молочні продукти: ацидофільне молоко, некислий сир, кефір, ряжанка, кисле молоко та сметана.

- Каші: гречана, перлова, рисова, пшоняна та ячна.
- Макаронні вироби з борошна грубого помелу.
- Хлібобулочні цільнозернові вироби.
- Овочі: капуста, цвітна капуста, брокколі, буряк, редиска, картопля, огірок і редька.
- Яйця.
- Супи.
- Бобові.
- Напої: вода, окремі види трав'яних чаїв.

Продукти, протипоказані в період алергії:

- Мед.
- Халва.
- Цукор.
- Цукерки та шоколад.
- Диня та кавун.
- Соняшникова олія та насіння.
- Трави: ромашка, календула, мати-й-мачуха.
- Солоні та копчені продукти.
- Алкоголь.

До слова, у лікуванні алергії дуже добре себе зарекомендувало оздоровче голодування. А ще не слід забувати, що до складноцвітих належать багато садових рослин, зокрема, хризантеми, маргаритки, айстри, а також лікарські рослини, як от: оман, ромашка, пижма, череда, деревій, календула, безсмертник. Уживання лікарських засобів на основі них теж може спровокувати алергічні реакції.

ПРОФІЛАКТИКА АЛЕРГІЇ НА АМБРОЗІЮ В ДОМАШНІХ УМОВАХ

По-перше, у період цвітіння амброзії в будинку мають бути зачинені всі вікна,

особливо в ранковий і денний час. Провітрювати квартиру найкраще пізно ввечері або ж після дощу, оскільки від 5-ї до 10-ї ранку пилок цієї рослини дуже активно поширюється в повітрі.

По-друге, якщо є змога, якомога частіше промивайте ніс сольовим розчином або водою, до якої можна додати трохи хлористого препарату. Перед сном щодня приймайте душ і обов'язково мийте голову, щоб пилок не потрапив до вас у постіль. Не нервуйте через дрібниці, намагайтеся висипатися, щоб ваш організм не відчував втоми.

Якщо у вашому будинку мешкають тварини, постарайтеся якомога частіше їх купати. У період цвітіння амброзії встановіть на вікно спеціальну сітку від пилку (на щастя, у наш час таке задоволення цілком доступне) або повісьте вологе простирадло, щоб убезпечити себе від потрапляння пилку до кімнати. Також добре встановити в будинку очищувач повітря.

На сьогодні одна третина населення планети страждає від численних алергічних реакцій. Утім, медикаментів, які б раз і назавжди звільнили людину від алергії, наразі не існує. Тому найкращими ліками наприкінці літа буде дотримання вищевказаних заходів профілактики. Крім того, намагайтеся уникати місць скупчення бур'янів, особливо в сільській місцевості. Найлегше переносити алергію в місті, де небагато рослинності.

Олег Ігнатов

Салат «Літо»

Мій тато дуже любить море. Він любить його з дитинства. Батьки відвозили його на цілий місяць до Криму. Там вони жили «дикунами» – на березі моря в наметі. За водою їздили досить далеко – година туди й година назад. Та це не затьмарювало його радості.

Крім захопливих описів моря, крабів і пірнання в гідрокостюмі, мій тато не раз розповідав мені, що його мама готувала їм дуже смачний салат з назвою «Літо». Відтоді минуло чимало часу, але щойно настає літо, цей салат у нас на столі чи не щодня: ну дуже припав він нам до смаку.

І моя бабуся, і тато, і я – усі в нашій родині готують салат «Літо». Хочу поділитися його рецептом з вами.

Для приготування салату «Літо» візьміть:

- 10 середніх або 20 маленьких помідорів;
- 5 середніх огірків (тільки без жорсткої шкірки та гіркуватості);
- 5 болгарських перців вузької форми (любите різнобарв'я - візьміть різнокольорові перчинки);
- маленький пучок зеленої цибулі;
- дві невеликих цибулинок;
- два середніх зубчики часнику;
- пучок кропу;
- пучок петрушки;
- гілочку свіжого базиліку;
- сіль за смаком;
- нерафіновану соняшкову олію.

Ретельно вимийте овочі, сполосніть зелень. А тепер – головний секрет цього салату: усі овочі потрібно нарізати кільцями. Спочатку наріжте тонкими кільцями огірки, потім – болгарський перець, попередньо видаливши насіння. Якщо під час нарізання схибили, браковане кільце краще з'їжте, у салат не кладіть. Далі тонкими кільцями наріжте ріпчасту цибулю. Акуратно розділіть кільця й розподіліть по вже нарізаних овочах. Часник теж наріжте кільцями, бажано тонкими до прозорості.

Тепер не надто крупно подрібніть зелену цибулю, петрушку, кріп, базилік. Складіть зелень в окрему миску, посипте сіллю й злегка помніть руками. Тим часом наріжте кільцями помідори, зверху на них викладіть пом'яту солону зелень. Залиште на кілька хвилин, щоб помідори пустили сік. Потім обережно перемішайте салат дерев'яною ложкою, щоб не пошкодити овочеві кільця. Додайте запашної нерафінованої олії й ще раз обережно перемішайте.

Викладіть салат у велику, красиву салатницю й накрийте кришкою. Залиште його під кришкою до того, як подасте на стіл. Якщо ви укладете нарізані овочі в такій послідовності, як описано в рецепті, ваше «Літо» буде дуже соковитим.

Деяким здається, що незручно їсти овочі, нарізані кільцями. Не хвилюйтеся: якщо використовувати овочі невеликих розмірів, жодної незручності ви не відчуєте. Смачного!

Єлизавета Ковальова

ОБЕРИ ПРАВДУ

Жінка увійшла до м'ясної крамниці й попросила курку вагою два кілограми. Продавець дістав останню тушку, що залишилася в нього, і сказав:

– Є тільки ця, вона важить кілограм і дев'ятсот грамів. Думаю, це незначна різниця.

– Шкода... – зітхнула жінка. – Я хочу приготувати особливу страву, і за рецептом потрібно саме двокілограмова курка. Доведеться піти в інший магазин.

– Зачекайте-но! – вигукнув продавець. – Я згадав, що в мене відкладена ще одна курка, зараз принесу.

Захопивши тушку, він пішов у підсобне приміщення, вдав, що відчиняє і зачиняє холодильник, а потім повернувся з тієї ж куркою і поклав її на ваги зі словами:

– Рівно два кілограми, як ви й хотіли! – Чудово! – зраділа жінка. – Бачу, у вас такі гарні кури, мабуть, я візьму обидві!..

Обман не живе довго. Іноді здається, що з його допомогою можна вирішити проблему, але він – немов лейкопластир, яким заклеїли серйозну рану. Рано чи пізно правда вийде назовні і змете все, що було побудовано на неправді.

Часом ми обманюємо інших, а іноді – самих себе. І ми віримо у власні вигадки, стаємо жертвами своїх слів. Уста вимовляють те, чим живе серце. Слово відображає те, чим наповнений розум. Серце і розум, у яких панує морок, облутують нещасну жертву обманом, доки вона не задихнеться. Брехлива людина перестає розрізняти, де день, а де ніч, де добро, а де зло, де життя, а де смерть.

Коли ж людина відкриває своє серце Христу, його світло заповнює найтемніші закутки душі. Усе стає зрозумілим, життя відроджується, серце б'ється спокійно, а очі світяться щирістю.

Не тікай від правди і губишся в темряві обману. Зроби сьогоднішній день днем нової зустрічі з Ісусом, істиною, праведністю. Світи в сім'ї, школі, на роботі – усім навколо. Вибери правду, тому що «уста правдиві стоятимуть вічно, а брехливий язик – лиш на хвилю».

«Уста правдиві стоятимуть вічно, а брехливий язик – лиш на хвилю» (Прип. 12:19).

**Медицинский вуз
в Подкове Лесной
им. Софии и Иоанна Лыко**

Вуз проводит набор студентов по специальностям:

Массаж:
Продолжительность – 2 года (4 семестра);
Форма обучения – дневная;
Диплом/специальность – массажист.

Физиотерапия:
Продолжительность – 5 лет (10 семестров);
Форма обучения – дневная/заочная;
Диплом/специальность – магистр физиотерапии.

**Обучаясь на факультете физиотерапия, вы
совершенно бесплатно имеете возможность
обучаться на факультете массажа**
Приведи студента - получи 100 злотых поощрения

Подготовительные курсы польского языка при вузе:
*С июля по сентябрь при вузе проходят
курсы польского языка.*

- они являются подготовительной частью перед началом обучения.
- вы сможете легко читать, писать и говорить на польском языке.

Контакты:
ул. Моджевьёва 45,
Подкова Лесная, Польша
тел, Viber, WhatsApp: +48888136867
e-mail: pwsn@tlen.pl
<http://pwsn-podkowa.edu.pl/ru/>

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 05.07.2019 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія КВ №8176 від 03.12.2003

НАША АДРЕСА

Актуально. Ґрунтовно. Доказово. Толерантно.

Інтернет-книгарня

BOOKSON

КНИГА У ВАС ВДОМА –
ЗА ОДИН КЛІК

+38 (099) 45-595-45   shop@bookson.com.ua   www.bookson.com.ua